

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**

**DECIZIE**

**06 decembrie 2021**

**mun. Chișinău**

Colegiul Penal lărgit în componența:

președinte

judecători

**DIACONU Iurie**

**CATAN Liliana**

**GUZUN Ion**

**PLĂMĂDEALĂ Ghenadie**

**VASCAN Nina**

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021 de către avocatul Țurcan Natalia, în numele inculpatului

**Zaricicovii Dmitrii XXXXX**, născut la  
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

**Termenul de examinare a cauzei:**

*Prima instanță: 10.01.2018 – 15.06.2018;*

*Instanța de apel: : 17.07.2018 – 08.10.2018 și 11.05.2020 – 29.06.2021;*

*Instanța de recurs: 04.09.2019 – 10.12.2019 și 17.09.2021 – 06.12.2021.*

Asupra recursului ordinar declarat Colegiul Penal lărgit

**c o n s t a t ă :**

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Bender din 15 iunie 2018, Zaricicovii Dmitrii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 362 alin. (1) Cod penal la închisoare pe un termen de 1 ani și 6 luni, în penitenciar tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Zaricicovii Dmitrii la 17 octombrie 2016 a părăsit teritoriul Republicii Moldova prin aeroportul Chișinău, deplasându-se în Federația Rusă, or. Moscova.

Ulterior, la 18 octombrie 2016 a intrat în Republica Ucraina prin aeroportul Odesa. Având intenția și scopul de a trece ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova, știind că este căutat de organul de urmărire penală pe cauza penală nr. 2016060154, într-o zi nestabilă în perioada de timp 18 octombrie 2016 – 15 septembrie 2017, prin eludarea punctelor de trecere a frontierei de stat a Republicii Moldova, a intrat pe teritoriul țării, trecând ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova și fiind reținut de organul de poliție în mun. Chișinău la 15 septembrie 2017 în baza mandatului de arest nr. 1 din 22 martie 2017, eliberat de Judecătoria Anenii Noi, sediul Bender.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost calificate în baza art. 362 alin. (1) Cod penal – *trecerea ilegală a frontierei de stat, manifestată prin eludarea sau sustragerea de la controlul efectuat la trecerea acesteia.*

3. Nefiind de acord cu sentința, apel, în termen legal, a declarat avocatul Țurcan Veaceslav, în numele inculpatului, solicitând casarea totală a sentinței,

rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Zaricicovii Dmitrii să fie achitat, deoarece nu a fost constatată fapta infracțională.

În argumentarea apelului, titularul a invocat că acuzarea nu a demonstrat prin probe pertinente, concludente, utile și veridice vinovăția inculpatului, or versiunea susținută în apărare – traversarea frontierei prin regiunea controlată de autoproclamatele autorități ale Republicii Moldovenești Nistrene – nu a fost combătută.

Mai mult, învinuirea se bazează pe probe dobândite cu încălcarea esențială a prevederilor Codului de procedură penală, declarațiile auto-incriminatoare făcute de Zaricicovii Dmitrii fiind dobândite înainte de a fi adusă la cunoștința învinuirea și până la explicarea drepturilor și obligațiilor, inclusiv dreptul la tăcere și dreptul de a fi apărat de un avocat. Astfel, declarațiile martorilor Eugen Caraman, Potînga Andrei, Zatăca Serghei, Zabalschii Stanislav, Ghenciu Vitalie, Gori Vasile (reprezentanți ai organului de urmărire penală) sunt inadmisibile.

Totodată, prima instanță nu a motivat și nu a explicat în ce mod a fost costată intenția lui Zaricicovii Dmitrii de a săvârși infracțiunea incriminată și a făcut o greșită individualizare a pedepsei aplicate, ea fiind disproporțională și lipsită de suport probatoriu, de vreme ce nu au fost administrate probe ce ar dovedi că inculpatul nu ar fi în stare să execute o sancțiune pecuniară. În continuare, ce ține de pedeapsa cu muncă neremunerată, inculpatul nici nu a avut posibilitatea exprimării dezacordului față de pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității în cazul aplicării de către instanță.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința fără modificări.

4.1. Instanța de apel a stabilit că, în mod corect, a fost reținută starea de fapt și de drept și că vinovăția inculpatului a fost confirmată prin probe acumulate de către organul de urmărire penală în strictă conformitate cu prevederile legislației procesual-penale și apreciate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, în ansamblu, prin coroborare.

Argumentele apelantului că pedeapsa este greșit individualizată, la fel, nu și-au găsit confirmare, prima instanță dând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61 și 75-77 Cod penal.

5. Împotriva hotărârilor a declarat recurs ordinar avocatul Țurcan Veaceslav, în numele inculpatului, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15) Cod de procedură penală, reiterând solicitările cererii de apel.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 decembrie 2019 a fost admis recursul ordinar, casată total decizia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

6.1. Instanța de recurs ordinar a constatat că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În acest sens, s-a reținut că, adoptînd soluția enunțată, instanța de apel, contrar prevederilor art. 101, 414 Cod de procedură penală, a trecut în revistă probele prezentate selectiv și nu a dat apreciere unor probe, care au fost puse la baza învinuirii

lui Zaricicovii Dmitrii, ignorând să se expună asupra altora, deci nu a examinat cauza obiectiv, sub toate aspectele și nu a adus motive pertinente pe care s-ar întemeia soluția.

Totodată, instanța de apel, rejudecând cauza, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, și în special asupra argumentului precum că *„în cadrul urmăririi penale, ca și în cadrul cercetării judecătorești inculpatul a pledat că lui nu îi este clară învinuirea.”*, instanța de apel evitând să indice locul trecerii frontierei ilegal.

Instanța de apel a motivat în decizia sa că *„în speța dată, inculpatul Zaricicovii a traversat ilegal frontiera de stat printr-un alt loc decât cel stabilit pentru trecerea frontierei de stat. Ultimul a trecut frontiera de stat în locurile în care lipsesc punctele de trecere a frontierei, ceea ce este inadmisibil”*, însă a evitat să argumenteze din ce motiv în acest loc lipsesc punctele de trecere.

Instanța de apel a respins toate argumentele apelului prin fraze generale, precum că acestea sunt neîntemeiate și se combat prin probele cercetate în cadrul examinării apelului și contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, a constatat că *„Zaricicovii Dmitrii la 17 octombrie 2016, ora 23:41, a plecat peste hotarele Republicii Belarus prin punctul de trecere Minsk-Aeroport cu nr.833 Minsk-Odessa (Republica Ucraina), (f. d. 24). Astfel, fiind plecat peste hotarele Republicii Moldova, Zaricicovii Dmitrii nu a figurat cu intrare și ieșire în evidențele poliției de frontieră a statelor învecinate cu Republica Moldova, inclusiv România și Ucraina. Mai mult ca atât, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că, Zaricicovii Dmitrii, care se afla în căutare din anul 2016 pe o cauză de omor, a fost reținut de organele de drept pe teritoriul Republicii Moldova și anume în mun. Chișinău, la ieșire din ambasada Federației Ruse”*, cu toate că la pag.78-81 din decizie, instanța de apel a enumerat și descris declarațiile martorilor, probele scrise, fără a le da apreciere, după regulile art. 101 Cod de procedură penală și fără a-și argumenta soluția admiterii unora și respingerii altora, fără a le da un răspuns detaliat, neexpunându-se instanța de apel dacă sunt veridice sau neveridice.

La fel s-a constatat, că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului precum că declarațiile inculpatului Zaricicovii Dmitrii n-au fost combătute de către partea acuzării și anume: *„la examinarea cauzei penale apărătorul inculpatului a pledat pentru excluderea probelor părții acuzării (declarațiile martorilor Eugen Caraman, Potînga Andrei, Zătîca Serghei, Zabalschii Stanislav, Ghenciu Vitalie, Gori Vasile), deoarece declarațiile date în ședința de judecată se refereau la presupusele declarații auto incriminatoare ale lui Zaricicovii Dmitrii. Aceste declarații auto incriminatorii, privind presupusa trecerea ilegală a frontierei de stat, a fost dobândită de către colaboratorii de poliție în timpul reținerii și transportării până la IP Bender lui Zaricicovii, înainte de a aduce la cunoștința ultimului învinuirea, explicarea reținerii drepturilor și obligațiilor, inclusiv dreptul la tăcere și dreptul de a fi apărat de un avocat. Însă instanța a respins argumentele apărării, motivând că inculpatul a fost asistat de către avocat pe tot parcursul cercetării judecătorești. Mai mult ca atât instanța a făcut concluzii despre intenția lui Zaricicovii de a comite infracțiunea imputată exclusiv pe declarațiile colaboratorilor de poliție. Această aprecierea și modul de acceptarea probelor acuzării de către instanța a încălcat inculpatului dreptul la un proces echitabil, consacrat în Convenția Europeană pentru Drepturile Omului”*.

Fără apreciere a rămas și argumentul apărării precum că „*învinuirea adusă inculpatului este una a fi ilegală. Este cert că inculpatul Zaricicovii Dmitrii nu a comis nici o crima incriminată lui, despre ce vorbesc circumstanțele cazului, probele administrate de învinuire și apărare, martorii audiați în ședințele judiciare. Toate probele obținute la urmărirea penală urmau a fi excluse conform art. 94, 251 Cod de procedură penală*”.

Prin urmare, toată motivarea instanței de apel privind vinovăția inculpatului Zaricicovii Dmitrii constă în trimiterea la toate actele din dosar și enumerarea acestora fără a face o analiză a admisibilității acestora.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021, a fost admis apelul, casată parțial sentința, inclusiv din alte motive, și pronunțată o nouă hotărâre prin care Zaricicovii Dmitrii, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de *art. 162 alin. (1) Cod penal*, a fost liberat de pedeapsa stabilită în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, cu încetarea procesului penal.

Au fost menținut celelalte dispoziții ale sentinței.

7.1. Instanța de apel, în partea descriptivă a deciziei, a indicat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, cu toate că inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii încriminate, vinovăția a fost dovedită pe deplin prin: declarațiile martorilor Caraman Eugen, Potînga Andrei, Zafîca Serghei, Zabalschi Stanislav, Ghenciu Vitalie și Gori Vasile precum și prin ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare a actelor din dosarul de căutare nr. 2016050044 (f.d. 6-27), informația Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Belarus (f.d. 24), informația Centrului de Cooperare Polițienească Internațională al IGP (f.d. 26, 32 și 71) și informația Poliției de frontieră al Republicii Moldova (f.d. 34). Aceste probe au fost acumulate de către organul de urmărire penală în strictă conformitate cu prevederile legislației procesual-penale, de aceea pot a fi puse la baza hotărârii de condamnare.

Argumentele apelantului au fost apreciate ca declarative și nefondate, apărarea ne prezentând probe că inculpatul a revenit în țară în mod legal, printr-un punct de trecere, fiind înregistrat oficial de organul poliției de frontieră a statelor vecine Ucraina sau România. Mai mult, este cert că Zaricicovii Dmitrii cunoștea că este căutat de autoritățile din R. Moldova, pentru comiterea unei fapte de omor, prin urmare era interesat de a crea o aparență aflării sale peste hotarele țării, deși revenise în țară, cu scopul de a se ascunde de organul de urmărire penală ceia ce vorbește despre aceia că fapta de care este acuzat a fost comisă din intenție directă.

Totodată, potrivit art. 332 Cod de procedură penală, în cazul când pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

În conformitate cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. (b) Codul penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua comiterii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Astfel, Colegiul penal a conchis că infracțiunea prevăzută la art. 362 alin. (1) Cod penal este o infracțiune mai ușoară și deoarece a fost comisă la 17.10.2016, a expirat termenul de 2 ani prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. (b) Codul penal.

8. Recurs ordinar declară avocatul Țurcan Natalia în numele inculpatului, invocând prezența erorilor de drept prevăzute de pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și reiterând solicitările cererii de apel (*a se vedea pct. 3*) și că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, nefiind îndeplinite regulile procedurii de rejudecare.

9. La recursul declarat, depune referință procurorul prin care solicită dispunerea rejudecării cauzei pe motiv că instanța de apel a constatat în acțiunile inculpatului o faptă neîncriminată, fapt ce contravine prevederilor art. 325 Cod de procedură penală.

10. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul concluzionează că acesta urmează a fi admis, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri netemeinice, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Totodată, conform efectului devolutiv al recursului și limitele lui, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților (*art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală*).

Din conținutul cererii de recurs rezultă că recurentul, invocă temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală și pledează pentru casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Verificând și analizând decizia instanței de apel, raportat la motivele invocate de recurent, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a judecat cauza cu abateri de la normele procesual-penale, speței fiindu-i aplicabile prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală potrivit cărora, *judecând recursul, instanța este în drept să îl admită, să caseze total sau parțial hotărârea atacată și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

La caz, Colegiul penal reține că instanța de apel nu și-a exercitat în deplină măsură atribuțiile prevăzute de lege.

În susținerea celor expuse supra, Colegiul menționează că apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept și declanșează o continuare a judecării cauzei în fond, producând un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță, putând da o nouă apreciere probelor și fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, fiindcă dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de proba sau cel puțin de a le aprecia (hotărârea CtEDO *Achina versus Romania*).

O hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză. Totodată, urmează a se reține că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 CoEDO, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (hotărârea CtEDO *Suominen versus Finlanda*).

Potrivit art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă administrată de părți trebuie să fie verificată și apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și că nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Colegiul specifică că, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, or în decizia instanței de apel lipsește cu desăvârșire analiza și aprecierea probelor.

Omisiunea instanței de apel de a face o analiză a probatoriului administrat și de a se expune argumentat asupra fiecărei probe în parte, este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor urmând a fi înlăturată de instanța de apel, prin rejudecarea cauzei.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 decembrie 2019 a fost admis recursul ordinar, casată total decizia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată pe motiv că decizia instanței de apel este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, indicându-se concret la care argumente ale apelantului nu s-a răspuns argumentat sau s-a omis să se argumenteze.

Rejudecând apelul, instanța nu a ținut cont de prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală potrivit cărora *indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului și nu s-a expus motivat asupra chestiunilor rămase fără soluționare și indicate ca necesare a fi elucidate de instanța de apel (a se vedea pct. 6.1. a prezentei hotărâri)*.

Astfel, nu există o coroborare între probele aduse în susținerea învinuirilor și cele

prezentate în favoarea achitării inculpatului, iar statuările instanței de apel nu pot fi considerate ca corespunzând exigențelor CoEDO, ele conținând doar fraze de ordin general, argumente neconcrete și nefiind întemeiate legal și instanța de apel nu a soluționat fondului apelului.

De asemenea, este prezentă și eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de apel motivând soluția contradictoriu cât și partea descriptivă nu corespunde dispozitivului hotărârii.

Din interpretarea normelor procesual-penale rezultă că încetarea procesului penal, în temeiurile prevăzute de art. 332 Cod de procedură penală, intervine până la etapa cercetării judecătorești, iar dacă aceasta a fost desfășurată, sentința se adoptă în temeiurile art. 389-391 Cod de procedură penală.

Totodată, normele penale indică la prezenta a două instituții distincte: *liberarea de răspundere penală* (art. 53-60 Cod penal) și *liberarea de pedeapsa penală* (art. 89-95 Cod penal). Prin liberarea de la răspunderea penală se prezumă renunțarea din partea statului la condamnarea și aplicarea unei pedepsei. În aceste cazuri, instanța de judecată va adopta o sentința de încetare a procesului penal în baza art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală. La adoptarea sentinței, instanța de judecată trebuie să verifice dacă persoana care a comis fapta ce conține semnele componenței de infracțiune urmează a fi liberată de răspundere penală în cazurile prevăzute de articolul 53 Cod penal. În cazul în care instanța de judecată nu stabilește temeiuri de a aplica art. 53 Cod penal, acest fapt înseamnă că persoana trebuie să fie condamnată, instanța urmând să verifice dacă aplicarea pedepsei este rațională. Astfel, dacă se va constata că există circumstanțele prevăzute de art. 89 Cod penal, instanța poate dispune adoptarea unei sentințe de condamnare cu liberarea totală sau parțială de pedeapsa penală.

La caz, instanța de apel a adoptat și pronunțat atât o hotărâre de încetare a procesului penal, pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală cât și de condamnare – *liberarea de pedeapsă*.

În continuare, instanța de recurs concluzionează că partea descriptivă nu corespunde dispozitivului hotărârii, or în partea descriptivă a deciziei se face trimitere la prevederile art. 332 Cod de procedură penală și art. 60 Cod penal, concluzionându-se încetarea procesului penal (pct. 40-41 a hotărârii recurate), iar în dispozitiv se și decide *liberarea de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție cu încetarea procesului penal*, fapt ce corespunde prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală.

De asemenea, potrivit art. 325 Cod de procedură penală *judecarea cauzei se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, iar modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare, fiind necesar respectarea prevederilor art. 326 Cod de procedură penală la modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului*.

Potrivit materialelor cauzei Zaricicovii Dmitrii a fost pus sub învinuire, dedus judecății și condamnat în baza art. 362 alin. (1) Cod penal. O modificare a învinuirii în sensul atenuării sau agravării situației inculpatului nu a fost înaintată de către acuzare.

Deși în partea descriptivă a deciziei, instanța de apel face referire și se expune asupra învinuirii aduse în baza art. 362 alin. (1) Cod penal, în dispozitivul deciziei

indică că se decide „...Zaricicovii Dmitrii, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de *art. 162 alin. (1) Cod penal...*”.

În aceste împrejurări, se concluzionează că instanța de apel a constatat în acțiunile inculpatului o faptă neîncriminată, fapt ce contravine prevederilor art. 325 Cod de procedură penală.

Așadar, instanța de apel la judecarea apelului nu a respectat pe deplin normele procesuale expuse supra precum și jurisprudența CtEDO și a admis erorile de drept prescrise de pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În condițiile enunțate, Colegiul penal lărgit atestă că la judecarea fondului învinuirii aduse lui Zaricicovii Dmitrii, atât în prima instanță cât și în cea de apel, au fost admise erori de drept, fiind afectată soluția adoptată și, astfel, recursul declarat urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei instanța urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie și de motivele casării, să înlăture erorile de drept admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală, dând o apreciere cuvenită actului de învinuire și să-l examineze în coraport cu încadrarea juridică oferită de către organul de urmărire penală, ținând cont și de argumentele părții apărării.

11. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

#### **d e c i d e :**

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Țurcan Natalia, în numele inculpatului Zaricicovii Dmitrii, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2021 în cauza penală privindu-l pe **Zaricicovii Dmitrii XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 27 ianuarie 2022.

**Președinte**

**DIACONU Iurie**

**Judecători**

**CATAN Liliana**

**GUZUN Ion**

**PLĂMĂDEALĂ Ghenadie**

**VASCAN Nina**